

(e) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi wymienionymi w literach (a) i (d) dla celów tam wymienionych.”

Urugwaj . . . . . dnia 31 października 1975 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna . . . . . dnia 2 grudnia 1975 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 48 ustęp 2 konwencji, który przewiduje obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. W odniesieniu do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w kwestii sporów dotyczących interpretacji lub stosowania konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna reprezentuje pogląd, iż w każdym takim przypadku zgoda wszystkich stron w sporze jest konieczna dla wniesienia sporu do Międzyna-

rodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu jego rozstrzygnięcia.”

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Republiki Federalnej Niemiec dnia 2 stycznia 1974 r., Sudanu — dnia 24 maja 1974 r., Republiki Malgaskiej — dnia 20 lipca 1974 r., Islandii — dnia 17 stycznia 1975 r., Kolumbii — dnia 2 kwietnia 1975 r., Włoch — dnia 14 maja 1975 r., Bangladeszu — dnia 25 maja 1975 r., Urugwaju — dnia 30 listopada 1975 r. oraz Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 1 stycznia 1976 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rządy Lesotho i Wspólnoty Bahamów przekazały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 listopada 1974 r. i dnia 13 sierpnia 1975 r. notyfikacje o sukcesji w odniesieniu do wyżej wymienionej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

116

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Kanady, Maroka i Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 39 ustęp 4 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 22, poz. 96), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji przez następujące państwa:

Związek Socjalistycznych
Republik Radzieckich . . . . . dnia 20 lutego 1974 r.

wraz z następującym zastrzeżeniem:

„Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 44 ustępy 2 i 3 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR i stwierdza, że poddanie arbitrażowi każdego sporu między dwoma Umawiającymi się Stronami dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji będzie wymagało, w każdym konkretnym przypadku, zgody wszystkich Stron w sporze oraz że jedynie osoby wyznaczone w drodze porozumienia między Stronami w sporze mogą pełnić funkcje arbitrów.”

Kanada . . . . . dnia 26 listopada 1974 r.,
Maroko . . . . . dnia 10 października 1975 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna . . . . . dnia 24 października 1975 r.

wraz z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 44 ustępy 2 i 3 konwencji, zgodnie z którymi jakkolwiek spór dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji nie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie poddany arbitrażowi, jeżeli zażąda tego którakolwiek ze Stron w sporze.”

Zgodnie z artykułem 40 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 21 maja 1974 r., Kanady — dnia 24 lutego 1975 r., Maroka — dnia 8 stycznia 1976 r. i Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 22 stycznia 1976 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

117

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia Państwa Kuwejtu do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego tę konwencję, przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej i Królestwa Lesotho do Protokołu haskiego z 1955 r. i ratyfikacji tego protokołu przez Królestwo Maroka oraz potwierdzenia przez Papuę-Nową Gwineę uczestnictwa w Konwencji warszawskiej lotniczej z 1929 r. i w Protokole haskim z 1955 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

(Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), oraz artykułem XXIII Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego tę konwencję (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 189) zostały złożone dnia 11 sierpnia 1975 r. Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dokumenty przystąpienia Państwa Kuwejt do wymienionych aktów międzynarodowych.

Zgodnie z postanowieniami powyższych artykułów konwencja i protokół weszły w życie w stosunku do Państwa Kuwejt dziesięćdziesiątego dnia po złożeniu dokumentów przystąpienia, to jest dnia 9 listopada 1975 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Chińska Republika Ludowa i Królestwo Lesotho złożyły dnia 20 sierpnia 1975 r. i 17 października 1975 r. dokumenty przystąpienia do Protokołu haskiego z 1955 r., a Królestwo

Maroka złożyło dnia 17 listopada 1975 r. dokument ratyfikacyjny wyżej wymienionego protokołu.

Zgodnie z artykułem XXIII tego protokołu wszedł on w życie w stosunku do Chińskiej Republiki Ludowej dnia 18 listopada 1975 r., Królestwa Lesotho — dnia 15 stycznia 1976 r. i Królestwa Maroka — dnia 15 lutego 1976 r.

Podaje się także do wiadomości, że Rząd Papui-Nowej Gwinei w notyfikacji o sukcesji z dnia 6 listopada 1975 r. powiadomił Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, iż uważa się za związany postanowieniami Konwencji warszawskiej lotniczej z 1929 r. oraz Protokołu haskiego z 1955 r., które to akty zostały rozciągnięte na jego terytorium przez Australię, zgodnie z artykułem 40 konwencji i artykułem XXV ustęp 1 Protokołu haskiego.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

118

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowy, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XIV ustęp 2 Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowy, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 25, poz. 167), następujące państwa złożyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Meksyku dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Iran	dnia 17 lipca	1975 r.,
Kuwejt	dnia 18 sierpnia	1975 r.,

Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 19 sierpnia	1975 r.,
Lesotho	dnia 20 października	1975 r.,
Maroko	dnia 5 listopada	1975 r.,
Papua-Nowa Gwinea	dnia 3 grudnia	1975 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że dnia 15 maja 1975 r. Rząd Stanów Zjednoczonych Meksyku otrzymał notyfikację Rządu Wspólnoty Bahamów informującą, iż państwo to uważa się za związane powyższą konwencją.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

119

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie ratyfikacji przez Republikę Kuby Statutu Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej i Konwencji o zdolności prawnej, przywilejach i immunitetach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, podpisanych w Sofii dnia 14 grudnia 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem XV ustęp 4 Statutu Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej i artykułem VI ustęp 4 Konwencji o zdolności prawnej, przywilejach i immunitetach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, podpisanych w Sofii dnia 14 grudnia 1959 r. (Dz. U. z 1960 r. Nr 35, poz. 197 i 199),

został złożony Rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 13 lutego 1976 r. przez Republikę Kuby dokument ratyfikacyjny powyższych aktów międzynarodowych.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek